

og derved viist, at den har Livskraft, ydes der Bidrag. Jeg anførte før, at, naar Ministeriet ikke faaer de Meddelelser, som det har forlangt, saa faaer den paagjældende Skole naturligtviis Intet. Jeg vil endnu ligefrem sige — jeg har kun en eneste Gang uddeelt disse Understøttelser, og jeg erindrer det fra den Tid — at der er et Par Skoler, som forekomme mig at have faaet temmelig Meget; men der er visse Hensyn, som have gjort, at jeg ikke har villet forandre det, navnlig Hensynet til, at de have havt det samme Beløb gjennem en Række af Aar. Jeg troer, at det vil være meget vanskeligt nogen- sinde ganske at emancipere sig fra saadanne Hensyn. — Jeg kan efter det Anførte ikke anbefale det første af de ærede Medlemmer under Nr. 7 stillede Forslag. En anden Sag er det, at det, dersom Rigsdagen vedtager det, naturligtviis skal blive respecteret af mig. — Hvad det andet Forslag, Forslaget under Nr. 8, angaaer, da veed jeg ikke, om det ikke berøver paa en Misforstaaelse. Det er ganske vist, som det er blevet yttret, at man i nogle af Skoleraadene har nægtet at ville give unge Menneſker Bidrag, naar de ikke allerede vare paa en Skole; men det er ogsaa vist, at, forsaavidt man har henvendt sig til mig og spurgt mig om, hvorledes den paagjældende Bestemmelse i Finantsloven skulde fortolkes, har jeg svaret, at der var Tvingning i veien for, at en ung Mand, naagtet han ikke var paa en Skole, dog fik Bidraget, naar han blot kom ind i en saadan. Naar han kom ind paa en Skole, skulde han faae Understøttelsen udbetalt. Ellers risikerede man jo nemlig unægtelig, at Folk søgte og fik Bidraget uden at indfinde sig paa nogen Skole, hvad der dog ikke kunde være Meningen, idet det jo saa ikke blev den Underviisning, der opnaaedes paa en Folkehøjskole, hvortil Pengene bleve anvendte. Jeg kan derfor ikke sige Andet end, at, dersom Vædringsforslaget under Nr. 8 vedtages, vil Beløbet blive anvendt paa samme Maade som hidtil. Jeg vilde ikke, selv om dette Forslag vedtages, ansee mig for pligtig til at udbetale Bidraget, førend jeg var vis paa, at den unge Mand kom paa en Skole. Naturligtviis kunne Forholdene

stille sig saaledes, at jeg slet ikke vilde drage i Tvivl, at dette vilde skee, og saa vilde jeg naturligtviis sende Pengene uden videre, men det maatte være rigtignok kun under den faste Forudsætning, at Paagjældende virkelig kom ind paa en Folkehøjskole. — Skulde jeg have forbigaaet noget til mig rettet Spørgsmaal, beder jeg det undskyldt; men for Diebliffet troer jeg ikke, at der kan være Videre for mig at bemærke.

S. Pedersen: Ja, jeg beklager, at jeg maa opholde Thinget yderligere med atter at komme tilbage til Folkehøjskolerne. Det forekommer mig rigtignok, naar man betragter Sagen ganske i Almindelighed, at det var en noget mørk Skildring og en noget haard Bedømmelse, som det ærede 1ste Medlem for 8de Aar her foran (Bonne) gav af Folkehøjskolerne. Gylbigheden af det Princip, som han lagde til Grund for denne Skildring, troer jeg ikke holder Stik. Hvormeget man end kan erkjende, at Almueskolerne staae tilbage, og hvormeget man end maa ønske at stræbe hen imod en Udvikling af Underviisningen i de egentlige Skoleaar, saa troer jeg dog, at man maa erkjende, at det er nødvendigt at have et Led, der kan danne Forbindelsen mellem Børne-aarene og den modne Alder, og at, hvis man ikke faaer det, opnaaer man heller aldrig den Udvikling i Kundskab blandt Almuen, som er nødvendig, for at denne med virkelig Selvstændighed og tilstrækkelig Oplysning kan være Bærer og Bruger af den frie Forfatning, som vi have faaet. Jeg skal ganske vist med det nævnte ærede Medlem erkjende, at man har ikke saa saa Exempler paa Højskoler, der ikke gaae i den Retning, som man maa ønske, og navnlig maa jeg meget beklage, at det ikke sjældent viser sig i disse Skoler og i hele den Maade, hvorpaa de virke, at deres Opgave synes mere at blive betragtet fra et reent Partiistandpunkt end saaledes, at Hovedformaalet er Folkeoplysningen.

Rettelser.

- Sp. 2282, Lin. 12 f. n.: „6te“, læs: „1ste“.
 — 2285, Lin. 20 f. o.: „indløbende“, læs: „sidste“.
 — 2285, Lin. 18 f. n.: „Id.“ udgaaer.
 — 2285, Lin. 16 f. n.: „Id.“ udgaaer.